

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27369

гр. София, 07.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
закрито заседание на 07.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **8285** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр. чл.46а,
ал.1 от Закона за чужденците в Република България.

Делото е образувано по жалба с вх. №23378/01.07.2026г. на М. С. А. И., роден на дата г. в С.,
гражданин на С., към настоящия момент настанен в СДВНЧ - Б. при Дирекция Миграция, чрез
адвокат Б. П. от САК по представено пълномощно, срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ-334 /
22.06.2026г. на зам. началник на отдел Миграция - СДВР, с която на основание изпълнение на
наложената със Заповед № УРИ № 5392 ПАМ -976/04.09.2024г. на началника на Отдел
"Миграция" СДВР за наложена ПАМ "връщане до страната на произход" - С., и поради опасност
от укриване с цел възпрепятстване на изпълнението на ПАМ, данните от докладна записка рег.№
УРИ 5392Р-365/22.06.2026г., на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал. 10 от ЗЧРБ, е постановено
принудителното настаняване на оспорващия в СДВНЧ за срок не повече от 6 месеца от датата на
фактическото настаняване.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната на заповедта както и да постанови на основание
чл.166, ал.2 АПК спиране на изпълнението на заповедта, допуснато по силата на закона чл. 44,
ал. 4 ЗЧРБ.

По делото е представена административната преписка.

По допустимостта на оспорването на заповедта

Оспорената заповед е връчена на дата 22.06.2026г., фактическото настаняване на оспорващия в
СДВНЧ е на същата дата, видно от приемо- предавателен протокол с рег. № УРИ
5392Р-366/22.06.2026г. Жалбата до съда е подадена на дата 01.07.2026г., с оглед на което е
спазен срокът за обжалване по чл.44а, ал.1 ЗЧРБ - 14-дневен от фактическото настаняване.

Жалбата е нередовна, тъй като към същата не е представен документа за държавна такса. За
оспорването се дължи държавна такса в размер на 5,11 евро, такъв документ не е приложен към

жалбата, но съдът следва да насрочи делото за разглеждане в открито заседание, предвид чл.46а, ал.1 и ал. 2 от ЗЧРБ - изискването съдът да разгледа делото в открито заседание и да се произнесе с решение в 3 дневен срок от постъпването на жалбата. В случая делото е образувано на 07.07.2026г., като съдът следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 10.07.2026г. С оглед на изложеното, съдът следва да насрочи съдебно заседание по делото като предостави срок за плащане на държавната такса и укаже последиците при неизпълнение.

По искането за спиране на изпълнението на оспорената заповед, съдът констатира следното:

По искането за спиране са изложени доводи, че оспорващият е гражданин на С.- държава с доказан непрекъснат вътрешен въоръжен конфликт и нестабилност, лишаването му от свобода чрез настаняването му в център от затворен тип засягало пряко основното му право на лична свобода и сигурност- чл.5 ЕКПЧ, изпълнението на акта преди съдебния контрол ще доведе до неоправдано тежко засягане на личната му сфера, което не се оправдавало от никакъв превишаващ държавен интерес, тъй като не представлявал заплаха за националната сигурност или обществения ред.

Във връзка с твърдението в жалбата за висящо производство по Закона за убежището и бежанците, съдът служебно установи от електронните досиета на делата, разглеждани в съда с жалбоподателя М. С. А. И., гражданин на С., роден на дата 10.08.1996г., че по първата подадена молба за международна закрила, е постановен отказ да бъде представен статут на бежанец и хуманитарен статут с Решение № 11807/12.11.2024г. на председателя на ДАБ, а жалбите срещу него са отхвърлени съответно с Решение № 4272/11.02.2025г. по адм.д. 12156/2024г. на АССГ и с Решение № 6131/09.06.2025г. по адм.д. 3663/2025г. на ВАС; по последващата молба за международна закрила и постановен отказ да бъде допусната до производство по предоставяне на международна закрила с Решение № 40 ОК/16.07.2025г. на интервюиращ орган при ДАБ, жалбата срещу решението е отхвърлена с Решение № 33021/09.10.2025г. по адм.д. 8029/2025г. на АССГ.

Срещу заповед № УРИ 5392 ПАМ -976/04.09.2025г., с която на основание чл.41, т. 4, вр. чл. 39а, ал.1, т. 2 ЗЧРБ, на чужденеца М. С. А. И., е наложена принудителна административна мярка "връщане до страната на произход - С., като е определен срок за доброволно изпълнение от 30 дни, с оглед на чл.39б, ал.1 ЗЧРБ, е подадена жалба до съда, но с Решение № 16056/27.04.2026г. на АССГ, е отхвърлена, като съгласно отбелязване в електронното досие на делото, решението е влязло в сила.

Съдът съобрази данните по докладната записка, посочена в мотивите на оспорената заповед: на основание влезлите в сила решения за откази по молбите за международна закрила, издадената заповед за наложената ПАМ връщане и определен срок за доброволно връщане, който не е спазен - до 04.10.2025г., оспорващият е без документи за самоличност и без право на влизане и оставане в страната, разяснено на оспорващия, но същият е отказал да се завърне и е заявил, че ще възпрепятства изпълнението на ПАМ и няма да го изпълни, ще подава последващи молби за закрила. При индивидуалните обстоятелства по случая, които не позволявали да се приложи обезпечителна мярка по чл.44, ал. 5 ЗЧРБ, поради наличие на опасност от укриване и с цел организиране на връщането му с цел изпълнение на наложената ПАМ, е предложено да бъде издадена заповед за принудителното му настаняване в специален дом.

В жалбата се твърди, че процесната заповед била издадена след като на 16.06.2026г. бил подал молба за международна закрила и иска от съда да изиска данни за висящо производство пред Държавната агенция за бежанците - справка по преписка по молба с вх. № КП-01-

1727/16.06.2026г. в Държавна агенция за бежанците, от която да е видно налице ли е неприключило производство към 22.06.2026г. за предоставяне на международна закрила/ сатту на бежанец или хуманитарен статут в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците на оспорващия М. С. А. И., роден на дата 10.08.1996г. в С., гражданин на С., иска се да бъде представена и справка от 07.05.2026г. на ДАБ за ситуацията в страната по произход на оспорващия - С..

По основателността на искането за спиране на оспорената заповед:

Съгласно чл.46а, ал.1, изречение второ ЗЧРБ, жалбата срещу заповедта за принудително настаняване в специален дом не спира изпълнението на заповедта. Следователно, така направеното искане за спиране попада в приложното поле на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. Така съгласно чл.166, ал.4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административния акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2. Съгласно чл.166, ал.2 АПК, спирането на изпълнението на административния акт може да бъде допуснато от съда по искане на оспорващия, ако „то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства“.

Следователно, процесното искане за спиране следва да се разгледа от гледна точка на това изпълнението на заповедта причинява ли на оспорващия значителна или трудно поправима вреда при наличие на нови обстоятелства, т.е. след издаването на заповедта, съгласно съдържанието на чл.166,ал.2 АПК.

Съдът намира, че основания, относими към предвиденото по чл.166, ал.2 АПК не са посочени в искането и не се установяват и искането в този смисъл е немотивирано. Вредите по смисъла на чл.166, ал.2 АПК, които предварителното изпълнение ще причини на адресата си, следва да бъдат значителни или трудно поправими вреди, които не са последица от изпълнението на самия акт. В случая именно такива се претендират - свързани с ограничаване на свободата на движение. По претенцията, че се касае за изолация, несъответна на статута му на търсещ закрила, то следва да се посочи, че именно по отношение на такива лица е предвидено процесното настаняване, предвид на което доводът е изцяло неотноситим.

По претенцията, че се касае за задържане, несъответно на статута му на търсещ закрила във връзка с подадена втора последваща молба за закрила и от 16.06.2026г., то следва да се посочи, че казусът по делото попада в приложното поле на чл. 10 пар. 4, буква д) от Директива (ЕС) 2024/1346 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила, приложима считано от 12 юни 2026г.

Така според предвиденото в чл. 10 пар. 4, първа алинея, буква д) от Директива (ЕС) 2024/1346, се предвижда, че кандидат за международна закрила може да бъде задържан единствено на едно или повече от следните основания: "д) когато е задържан по процедура за връщане, съгласно Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за да се подготви връщането или да се извърши процесът на извеждането, и съответната държава членка може да докаже въз основа на обективни критерий, включително, че кандидатът вече е имал възможност за достъп до процедура за, че има разумни основания да ес счита, че той отправя молбата си за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на решението за връщане". Посочената разпоредба е идентична с член 8, параграф 3, първа алинея, буква г) от директива 2013/33/ЕС, отменена, считано от 12 юни, съгласно член 36 от Директива (ЕС) 2024/1346 . По

отменената разпоредба с Определение на Съда на Европейския съюз от 3 юни 2021 г. по Дело C-186/21 PPU, е дадено следното тълкуване:

"Член 8, параграф 3, първа алинея, буква г) от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че кандидат за международна закрила вече е имал възможност за достъп до процедурата за предоставяне на убежище, представлява обективен критерий по смисъла на тази разпоредба."

Според таблицата на съответствието между разпоредбите на отменената и действащата директиви, член 8, параграф 3, първа алинея, буква г) от Директива 2013/33/ЕС, съответства на чл. 10, параграф 4, първа алинея, буква д) Директива (ЕС) 2024/1346. Следователно, даденото тълкуване с Определение на Съда на Европейския съюз от 3 юни 2021 г. по Дело C-186/21 PPU, е изцяло относимо към действащата разпоредба на чл. 10 пар. 4, първа алинея, буква д) от Директива (ЕС) 2024/1346.

От изложените по-горе данни за влезлите в сила откази подадените молба за международна закрила и последваща молба за международна закрила от М. С. А. И., в това число след съдебно обжалване, то следва, че в казуса по делото е налице обективен критерий по чл. 10 пар. 4, първа алинея, буква д) от Директива (ЕС) 2024/1346, предвид на което твърденията в жалбата, за подадена втора последваща молба за международна закрила не могат да бъдат противопоставени на процесното задържане с цел изпълнение на решение за връщане и да обосноват извод за изначална недопустимост. В националното право е предвидена хипотеза на принудително настаняване в СДВНЧ по чл.44, ал. 8 ЗЧРБ - когато лицето възпрепятства изпълнението на ПАМ връщане.

Също неотнормимо към преценката на съда по чл.166, ал.2 АПК е възражението за липса на надделяващ обществен интерес по чл.166, ал.2 АПК вр. ал.4 от същата разпоредба. Посоченото съображение е относимо към основание за допускане на предварително изпълнение по чл.60, ал.1 АПК, различно от допускане на предварително изпълнение по силата на закона. В този случай общественият интерес от допускане на предварителното изпълнение на акта е преценен от законодателя. Освен това, в акта липсва определен срок "до приключване на съдебния контрол", т.е. възражението е несъответно на съдържанието на диспозитива на процесната заповед.

Вредите по смисъла на чл.166, ал.2 АПК следва да са пряко свързани с изпълнението на акта, чието спиране се иска и да са въз основа на обстоятелства, настъпили след издаването му. Доколкото настъпването на правните последици от самия акт са разпоредени и произтичат от самия акт, то следва, че по смисъла на чл.166, ал.2 АПК - изискването въз основа на нови обстоятелства, настъпили след издаването на акта, се имат предвид такива, които не са свързани с издаването на акта, т.е. законодателят има предвид настъпване на вреди, различни от последиците, свързани с изпълнението на акта.

Както се посочи, характера на засегнатото право ограничаване на личната свобода е последица от самото изпълнение на процесното решение и закономерна последица от изпълнението му, допуснато по силата на закона, поради което не представлява вреда по смисъла на чл.166, ал.2 АПК. Последица от разпореденото с процесната заповед е именно ограничаване на свободата на

движение на адресата ѝ, касае се за предвидена принудителна мярка в закона и както се посочи по правото на ЕС, предвид на което само по себе си посоченото ограничаване не може да се третира като вреда, която следва да бъде предотвратена чрез спиране на изпълнението на решението.

В този смисъл, за оспорващия не настъпват значителни или трудно поправими вреди, по време след издаването на оспорената заповед смисъла на чл.166, ал.2 вр. ал.4 АПК.

Твърденията в жалбата за незаконосъобразност на оспорената заповед не водят като автоматична правна последица до извод за причиняване на значителни или трудно поправими вреди от допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед. Тези твърдения следва да бъдат разгледани при произнасяне по съществото на оспорването с решението по делото.

С оглед немотивиране на искането за спиране от гледна точка на чл.166, ал.2 АПК - дори липсват твърдения за причиняване на вреди, различни от изпълнението на заповедта, и новонастъпили обстоятелства, същото следва да бъде отхвърлено. Тъй като съдът дължи незабавно произнасяне по същото в зависимост от обосноваването му и приложените доказателства, следва да се произнесе в зависимост от съдържанието на искането и приложените доказателства.

С оглед за приложимост на основанието по 10, чл. 10 пар. 4, първа алинея, буква д) от Директива (ЕС) 2024/1346, то исканията за изискване на преписката по подадената на 16.06.2026г. втора последваща молба за международна закрила, следва да се приемат за неотнормирани и като такива, следва да бъдат отхвърлени.

Водим от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на Заповед УРИ № 5392 ПАМ-334 / 22.06.2026г. на зам. началник на отдел Миграция - СДВР, предявено с жалба с вх. №23378/01.07.2026г. на М. С. А. И., роден на дата 10.08.1996г. в С., гражданин на С., чрез адвокат Б. П. от САК.

СЪОБЩАВА на жалбоподателя, че за оспорването следва да заплати държавна такса като го задължава ДА ВНЕСЕ държавна такса в размер на 5,11 евро по банкова сметка номер BG13 BNBG 9661 3100 1783 01, BIC на БНБ - BNBGBGSD при Централно управление на БНБ, Административен съд София - град, или в брой на касата на съда, най-късно до часа на съдебното заседание, като УКАЗВА, че при неизпълнение в срок на указанията на съда, на основание чл. 158, ал. 3 от АПК, подадената жалба ще бъде оставена без разглеждане по същество, а производството по делото - прекратено.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на дата 10.07.2026г. от 11:30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

КОНСТИТУИРА като страни по делото

ЖАЛБОПОДАТЕЛ: М. С. А. И., роден на дата г. в С., гражданин на С., представляван от адвокат Б. П. от САК

ОТВЕТНИК - НАЧАЛНИКА НА ОТДЕЛ "МИГРАЦИЯ" ПРИ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

УКАЗВА на жалбоподателя М. С. А. И., че присъствието му в съдебното заседание не е задължително.

ЗАДЪЛЖАВА началника СДВНЧ - Б. [населено място] към Дирекция "Миграция" - МВР, да окаже съдействие за връчването на акта на съда на оспорващия чрез органи на дирекцията, в това число чрез преводач на езика, който оспорващият разбира, и да бъде отбелязано в призовката дали оспорващият желае да вземе участие в съдебното заседание по делото.

ЗАДЪЛЖАВА директора на Дирекция "Миграция" - МВР да предостави на съда и данни за възможността за участие на оспорващия чрез видеоконференция в съдебното заседание по делото - в деня на получаване на определението на съда.

УКАЗВА на ответника, че в 14-дневен срок от получаване на настоящето, може да представи писмен отговор на жалбата, да сочи доказателства и да представи писмените такива.

УКАЗВА на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, засягането на правата и свободите, посочени в жалбата, като може да ангажира всички допустими доказателства,

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт и основателността на отказа, компетентността на издателя му, както и изпълнението на законовите изисквания при издаване на акта, както и доказателства за компетентността на органа издал оспорения акт - за заемането на длъжността към датата на издаването на заповедта.

СЛУЖЕБНО от деловодството на съда да се осигури на разположение преводач от арабски език, който да бъде уведомен за необходимост от превод в съдебно заседание допълнително, при заявено желание от оспорващия да вземе участие в съдебното заседание по делото.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните за датата и часа на съдебното заседание, като се връчи препис от настоящето определение в това число и на Прокуратурата с оглед преценката за встъпване като страна по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда в частта, в която се отхвърля искането за спиране на изпълнението на оспорената заповед, подлежи на оспорване с частна жалба пред Върховен административен съд и в 7 дневен срок от съобщаването му. ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда в останалата част не подлежи на обжалване.

Съдия: